

ת"פ 11060/06/15 - מדינת ישראל נגד ס מ

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 11060-06-15 מדינת ישראל נ' מ

לפני
בעניין: כבוד השופט מרדכי כדורי, סגן הנשיא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ס מ

הנאשם

גזר דין

הרקע:

הנאשם הורשע, על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בריבוי עבירות של תקיפת בת זוג, לפי סעיפים 379 ו- 382(ב)(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977, תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 382(ג) לחוק הנ"ל, ותקיפת קטין על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 368(א) לחוק האמור.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 6/11/2013, לאחר שהמתלוננת, שהיתה באותה העת אשתו של הנאשם, שוחחה עם בחור אחר, סטר לה הנאשם מספר פעמים בפניה. בנוסף, במחצית השנייה של שנת 2013, בשעות הערב, בשל כך שהנאשם חשד שהמתלוננת בוגדת בו, הוא נעל את ילדיו בחדר והכה את המתלוננת באמצעות חגורה וכבל. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת סימנים בידיה. לאחר מכן, בשעות הצהריים, כאשר הנאשם חזר לביתו, הוא שב והכה את המתלוננת. הנאשם חזר על מעשיו אלו במשך 3 ימים. בנוסף, במועד שאינו ידוע, לאחר שהנאשם סבר כי בנו א', שהיה באותה העת כבן 3, נחטף, הוא כעס על בתו מ', שהייתה אותה עת כבת 7, והכה אותה בחוזקה בירך באמצעות חגורה. כתוצאה מכך נגרם לה סימן אדום בירך.

תמצית טיעוני הצדדים:

המאשימה מבקשת להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 6 חודשים, פיצוי למתלוננת ומאסר על תנאי.

לטענת המאשימה, הנאשם פגע בכבודן ובשלמות גופן של המתלוננת ושל א' בעוצמה שאינה נמוכה. לטענתה, מדובר במעשים מכוערים ואכזריים במיוחד, אשר גרמו למתלוננת ולא' חבלות של ממש. המאשימה ציינה כי אין מדובר באירוע בודד, אלא במספר אירועים שהתרחשו במהלך תקופה מסוימת, תוך שהנאשם מנצל את כוחו העודף על כוחן של אשתו

ובתו.

המאשימה סבורה כי מתחם העונש ההולם למעשי העבירה שביצע הנאשם נע בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

אשר לעונש המתאים לנאשם הפנתה המאשימה לכך שהנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי. עם זאת ציינה כי לנאשם עבר פלילי, הכולל 3 הרשעות קודמות בעבירות רכוש וסיכון אדם בנתיב תחבורה, והוא ריצה בעבר עונש של מאסר בפועל.

עוד ציינה המאשימה כי מתסקיר שירות המבחן עולה שהנאשם אינו לוקח אחריות ואינו מביע חרטה, אלא מציג עצמו כקורבן.

ההגנה מצידה ביקשה להטיל על הנאשם עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות, לפרק זמן קצר.

הסנגור בטיעונו פירט כי בינתיים הנאשם התגרש מהמתלוננת, והוא נשוי כיום לאישה אחרת. העובדה שהילדים המשותפים של הנאשם והמתלוננת מצויים בחזקתו של הנאשם, מלמדת, לטענת הסנגור, כי בניגוד לטענת המאשימה הנאשם אינו מסוכן לילדיו.

עוד טען הסנגור כי הנאשם לוקח אחריות על מעשיו. עמדתו לפני שירות המבחן נבעה מכך שהמתלוננת שהחזיקה בילד הקטן, הגיעה יום אחד לבית ונטשה את הילד ליד הדלת. לטענת הסנגור, ארבעת ילדיו של הנאשם לא צריכים להיות קורבן למערכת היחסים שבינו ובין המתלוננת.

הסנגור הדגיש כי הנאשם ביצע את כל מעשי העבירה במשך פרק זמן קצר, במחצית השנייה של שנת 2013, וכי מאז חלף פרק זמן ממושך. כמו כן, עברו הפלילי של הנאשם הינו ישן, כאשר העבירה האחרונה בוצעה על ידו בשנת 2010 ואילו העבירות הקודמות בשנים 2001 ו- 1997.

הסנגור טען כי אם הנאשם יידון למאסר, ייגרם נזק ישיר גם לילדיו, שכן אשתו הנוכחית אינה רשאית לעבוד בהיותה תושבת שטחים.

הסנגור הוסיף וטען כי הנאשם תקף את בתו הקטינה לאחר שנכנס לפאניקה לנוכח חשדו כי בנו נחטף.

הנאשם בדבריו לביהמ"ש טען כי כל אדם יכול לטעות, הפנה לתיקונים שבוצעו בכתב האישום המקורי שהוגש נגדו, טען כי טיפל בבנו במסירות וכי אם יידון למאסר בפועל, לא יהיה מי שיטפל בילדיו ובאמו החולה.

תסקיר שירות המבחן:

שירות המבחן פירט בתסקיר שערך בעניינו של הנאשם את נסיבותיו האישיות, הכלכליות והמשפחתיות.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם צורך בשליטה על אשתו תוך הצגת התנהלותו כנובעת מרצון לסייע לה. הנאשם מתקשה לראות את המתלוננת כבעלת יכולת זכות לבחירה עצמית, והוא נמנע מלעסוק בקשיים שחווה בחייו ולבחון את דרכי התנהלותו. הנאשם עסוק בהצגת פסאדה חיובית של עצמו, תוך השחרת פניה של המתלוננת. הנאשם הכחיש כי פעל באופן אלים כלפי אשתו וילדיו, והציג עצמו כקורבן של אחרים ושל גורמי אכיפת החוק.

בסופו של דבר המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש של מאסר בעבודות שירות, בצירוף עונש מותנה, וזאת בהתחשב בכך שהוא המשמורן הבלעדי של ילדיו.

דין ומסקנות:

מעשי אלימות בכלל גורמים לפגיעה באוטונומיה של קורבן העבירה, בתחושת הביטחון שלו ובכבודו. כאשר מדובר באלימות פיזית, פוגע מעשה העבירה גם בגופו, בריאותו ושלמות גופו של הקורבן. למעשי האלימות במשפחה מתווספים גם פגיעה במסגרת המשפחתית ובתחושת הביטחון של כלל בני המשפחה בתוך אותה מסגרת. ילדים בכלל, וקטינים בפרט, שמים את מבטחם בהוריהם, כאשר משפחתם משמשת להם מסגרת מגנה ותומכת. תקיפתו של ילד, במיוחד קטין, על ידי מי מהוריו, מערערת את יציבותה של המסגרת האמורה, ואת מבטחו ובטחונו של הילד באותה מסגרת.

הנאשם נקט מספר פעולות אלימות כלפי אשתו אותה עת, וכלפי בתו בת ה-7. כל מעשי האלימות התבצעו במהלך המחצית השנייה של שנת 2013, כאשר האלימות כלפי המתלוננת ננקטה בחלקה יום אחר יום, במהלך 3 ימים. אולם, מדובר באירועים נקודתיים, ולא באירועים חוזרים שהתרחשו במשך פרק זמן ממושך. המתלוננת ומ' נפגעו פיזית בשניים מן המקרים, אולם אין מדובר בחבלות המצויות ברף הגבוה של מידת הפגיעה האפשרית.

בכל המקרים עלול היה להיגרם לקורבנות העבירה נזק חמור במידה מסוימת מזה שנגרם להן בפועל.

עובדות כתב האישום אינן מלמדות כי הנאשם פעל לאחר תכנון מראש, אלא באימפולסיביות, בשל חשש בגידה של בת זוגו או חטיפה של בנו. טענת ההגנה כי תקיפתה של מ' נעשתה לאחר שהנאשם נכנס לפאניקה מתיישבת אפוא היטב עם עובדות כתב האישום.

בהתחשב במידת הפגיעה שפגע הנאשם בערכים החברתיים המוגנים, במדיניות הענישה הנהוגה (השוו: עפ"ג (י-ם) 11474-04-15 פלוני נ' **מדינת ישראל** 2/6/2015, עפ"ג 17623-11-15 פלוני נ' **מדינת ישראל** 15/3/2016, עפ"ג (י-ם) 7084-01-16 פלוני נ' **מדינת ישראל** 6/6/2016) ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כנ"ל, נראה לי כי מתחם העונש ההולם למעשיו של הנאשם נע בין מספר חודשי מאסר, אשר יכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר

בפועל.

לצורך קביעת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחמי הענישה הנ"ל יש להביא בחשבון, לטובתו של הנאשם, את הפגיעה שתגרם לו, מטבע הדברים, כתוצאה מהרשעתו ומהעונש שיוטל עליו. משקל של ממש יש ליתן לפגיעה שתגרם לאשתו ולילדיו הקטינים של הנאשם המצויים במשמורתו, שגילם נע בין 4 חודשים ל 11 שנים, כתוצאה מכך. עוד עומדת לזכותו של הנאשם הודאתו, אשר חסכה מזמנם של העדים בכלל, ואת הצורך בהעדתה של המתלוננת בפרט. עוד יש להביא בחשבון שכיום הנאשם מנהל זוגיות חדשה, לאחר שהתגרש מהמתלוננת.

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי, הכולל שלוש הרשעות קודמות. אולם, לעבר זה משקל מוגבל בלבד, שכן חלף פרק זמן רב מאז ביצע את העבירות הקודמות, והן אינן כוללות עבירות דומות.

כמו כן עומדת לחובתו של הנאשם הימנעותו מליטול אחריות מלאה על מעשיו לפני שירות המבחן, וראייתו את עצמו כקורבן.

סבורני כי נקודת האיזון בין מכלול השיקולים הנ"ל מטה את הכף אל עבר מאסר לא קצר, שירוצה בדרך של עבודות שירות.

אני דן אפוא את הנאשם לעונשים הבאים:

- 1.** מאסר בפועל למשך 6 חודשים. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות.
הנאשם יתייצב לפני המפקח על עבודות שירות לצורך קליטה והצבה ביום 30/4/2017 עד לשעה 10:00, במפקדת מחוז הדרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר שבע.
על הנאשם לעדכן את משרד הממונה על עבודות שירות בכל שינוי בכתובת מגוריו.
מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, כי תערכנה ביקורות פתע לבדיקת עמידתו בפיקוח וכי כל הפרה בעבודות השירות תביא להפסקה מנהלית של העבודות וריצוי העונש במאסר ממש.
- 2.** מאסר למשך 5 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים אם יעבור עבירת אלימות במשפחה.
- 3.** פיצוי בסך 1,500 למתלוננת עת/2 בכתב האישום, שפרטיה נמסרו על ידי המאשימה. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט ב-3 תשלומים החל מיום 2/4/2017. אולם אם איזה מהתשלומים לא יבוצע במלואו או במועדו, תעמוד מלוא היתרה לתשלום מידי.
עמוד 4

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ז אדר תשע"ז, 14 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.